

IN-OFFICIEEL GEDEELTE.

EUROPESCHE BERIGTEN.

ENGLAND.

Onlangs is te Londen een geschrift over de tegenwoordige staatkundige houding van Engeland in het licht verschenen, hetwelk in den vorm van eenen brief aan den Graaf van Aberdeen (Minister van Buitenlandsche zaken) vervat is, en te meer opziens gebaard heeft, daar deszelfs schrijver, de Heer Gairy Knight, door eenige vroegere geschriften over de noodzakelijkheid van de gelijkstelling der Katholijken, zekeren roem verworven heeft. Hij behoort namelijk tot degenen, die de tegenwoordige staatkunde der Engelsche Regering ten hoogste afkeuren, en geeft onbewimpeld aan den Graaf van Aberdeen te kennen, waarom hij zelfs, en duizenden met hem, aldus oordeelt. Zijn brief is uit Frankrijk geschreven. »Voor twee jaren,» zegt hij, »beschouwde de volken van het vaste land Groot-Britannie als eenen vriend en beschermer. De lof van Engeland was in aller mond, en men scheen algemeen te wenschen, dat de Engelsche invloed zich allerwege mogt doen gevoelen. . . . Dan in den loop van dit jaar wederom verscheiden gedeelten van het vaste land bezoekende, heb ik eene geheele andere denkwijze nopens Engeland bespeurd. Het is nu niet meer een voorwerp van algemeene bewondering; het wordt buiten lands niet meer beschouwd als de verlichte verdediger van vrijzinnige beginselen; integendeel het wordt beschuldigd, van zich met de bestrijders der vrijheid vereenigd te hebben, en wel op hetzelfde tijdstip, waarop deszelfs inwendige staatkunde den hoogsten lof verdiende.»

Na vervolgens betoogd te hebben, dat Engeland, door zijne op vrijheid gegronde instellingen, bestemd schijnt te zijn, niet alleen om aan andere Staten tot voorbeeld te strakken, maar ook een schild tegen alle dwingelandij te zijn, onderzoekt de schrijver in hoever Engeland in de laatste jaren aan die roeping voldaan heeft. »Engeland,» zegt hij, »heeft wel is waar niet onmiddellijk deel genomen aan het Heilig Verbond, en aan de veldtogten, welke tegen Napels en Spanje ondernomen zijn, om de ontlukkende vrijheid te onderdrukken, en het door het Heilig Verbond verdedigde beginsel van wettigheid te doen zegevieren; maar het heeft den schijn op zich geladen, van deszelfs goedkeuring daaraan gegeven te hebben, omdat het zich niet daartegen verzet heeft. . . . Maar hoeveel schooner was het licht, waarin Engeland verscheen, toen het zich, voor een korten tijd, openlijk tegen de vijanden der toenemende verlichting verklaarde; toen het onder eenen Staatsman stond, die den geest zijner eeuw kende, en moeds genoeg bezat, om denzelfden niet te vreezen, maar veel meer onder de opperste leiding van Engeland te willen stellen. Hij vertrouwdde genoeg op zich zelven, om te weten, dat hij dien geest geheel zoude kunnen besturen; dat hij zoude kunnen afwenden al wat gevaarlijk, en bewerken al wat nuttig en regtvaardig was. Het overwigt van Engeland moge al het doel geweest zijn, waarnaar hij streefde;—maar hij trachtte het niet ten nadeele van andere volken te bereiken. H e roemrijk was de houding van Engeland gedurende de maar al te korte loopbaan van dien grooten Staatsman! Zonder de Britsche belangen uit het oog te verliezen, werd de welvaart en vrijheid van andere volken door ons bevorderd en beschermd. De vijanden van verbeteringen werden overwonnen, en de vrienden der vrijheid aangemoedigd. De tijd der vreemdelyk gen maakte plaats voor de bewondering, en de naam van Groot Britannië werd van het eene einde van Europa tot aan het andere verheerlijkt.»

Vervolgens beoordeelt de schrijver de staatkunde, welke Engeland sedert den dood van Canning gevolgd heeft, en gispt dezelve met de bitterste bewoordingen; voora! wat betreft de houding van Engeland ten opzichte der Portugesche en Grieksche zaken. Volgens hem waren niet alleen de Portugezen, maar de geheele wereld overtuigd geweest, dat de door Keizer Pedro aan Portugal geschonkene grondwet onder den invloed van Engeland tot stand gebragt was. . . . Engeland had immers krijgsvolk naar Portugal gezonden, om de nieuwe orde van zaken te beveiligen tegen de gevaren, waarmede dezelve van den kant van Spanje bedreigd werd! . . . »En wat,» zegt hij, »hebben wij nu gedaan toen een overweldiger, met verbreking van de heiligste eeden, het in Portugal tot stand gebragte werk weder vernietigde? Niet meer dan volstrekt noodig was, om de wereld te doen kennen, hoe wij over het gedrag van Don Miguel oordeelden; maar daarmede hield het op. Wij riepen onzen gezant terug, maar wij duldden, dat de instellingen, die Don Miguel ons gezworen had te zullen handhaven, omver geworpen wierden; wij lieten de aanhangers van hunnen wettigen Vorst aan het droevig lot over; dat hen verbeidde; en schaamden ons zelfs niet, om eene angstige bezorgheid te toonen, van toch in geenem deele aan den bloeddorstigen overheerscher te mishagen. . . .»

Met gelijke verontwaardiging laat zich de schrijver daar over uit, dat Engeland, in plaats van nopens de zaken van het Oosten de eenmaal ingetredene baan te vervolgen, eene rampzalige werkeloosheid heeft doen blijken, de Turken in hunne hardnek-

kigheid gestijfd, en aan Rusland de gelegenheid gegeven heeft, om een afzonderlijken oorlog tegen Turkije te beginnen, waa van de gevolgen voor de Britsche belangen allerverderfelijkt zullen zijn.»

Ten slotte spreekt hij den Graaf van Aberdeen aldus aan: »Toen gij, bij den dood van Canning, het bestuur der Buitenlandsche zaken op u naamt, vondt gij Engeland in eenen staat, waarin het zich altijd moest bevinden; breng het dan ook weder tot de hoogte terug, waarop het gestaan heeft. Verkwist deszelfs krachten niet in den strijd tegen den geest der eeuw. Het is de bakermat der vrijheid geweest; laat het dan ook de verdediger en beschermer der vrijheid zijn en andere volken op den weg der verlichting en der waarheid voorgaan!»

FRANKRIJK.

De loopende geruchten, nopens veranderingen in het Ministerie, zijn bevestigd geworden. Bij een koninklijk bevelschrift van 17 november is de tegenwoordige Minister van Buitenlandsche zaken, Prins de Polignac, tevens tot Voorzitter van den Raad van Ministers benoemd, en bij een ander bevelschrift van den volgenden dag, is de Baron de Montbel, tot dus verre Minister van Keukelijke zaken en openbaar onderwijs, in plaats van den Graaf de la Bourdonnaye, wiens verzoek om ontslag is toegestaan geworden, aan het hoofd van het departement van Binnenlandsche zaken gesteld. Te gelijker tijd is de tegenwoordige Prokureur Generaal bij het Koninklijk Gerechtshof te Lijon, de heer Guernon de Ranville, in plaats van den heer de Montbel, tot Minister voor de Keukelijke zaken en het openbaar Onderwijs benoemd. De aftredende Minister de la Bourdonnaye is tot Minister van Staat en lid van den geheimen Raad benoemd; en het bevelschrift, waarbij dit heeft plaats gehad, is reeds door den Prins de Polignac, als voorzitter van den Raad van Ministers, onderteekend.

De ministeriële bladen erkennen thans zelve, dat de benoeming van eenen eersten Minister tot het ontslag van den heer de la Bourdonnaye aanleiding gegeven heeft.

Over de noodzakelijkheid dier benoeming laat de Gazette de France zich aldus uit:

»Het door ons medegedeelde bevelschrift, waarbij de Koning een Voorzitter van den raad van Ministers benoemd heeft is een noodzakelijk gevolg van het beginsel van eenheid, zonder hetwelk een Ministerie noch kracht, noch duurzaamheid kan bezitten. Welke overeenkomst van gevoelens en inzichten er ook tusschen de leden van den Raad moge bestaan, het blijft toch noodzakelijk, dat het aangenomen stelsel door den persoon van een hunner meer bijzonder vertegenwoordigd worde. Geen ligchaam kan zonder hoofd, geen leger zonder veldheer bestaan, en zelfs de krijgsmagt van verschillende bondgenooten kan niet met goed gevolg ten strijde trekken, zoo geen Opperbevelhebber zich aan de spits daarvan bevindt.»

»Sedert de herstelling der Bourbons hebben wij slechts twee Ministerien zonder Voorzitter gehad. Het eerste, dat van 1814 heeft de ontschepping van Buonaparte toegelaten; het tweede, dat van 1828, heeft den geest der omwenteling tot in het heiligdom der wetten laten doordringen, en zoude, zonder den grootmoedigen tegenstand der koningsgezinden, het geheele bestuur aan dien geest overgeleverd hebben. Het geschreeuw der dagbladschrijvers, die de geheele ontbinding van het Ministerie eischen, wordt dus door den Koning daarmede beantwoord, dat hij hetzelfde tot volkomene eenheid terug brengt, en dus aan het echt koningsgezinde stelsel meerdere kracht en duurzaamheid verzekert.»

Men ziet, dat de Gazette, die voor alles raad weet, op nieuw wil doen gevoelen, dat de verandering in de personen der Ministers geenszins eene verandering van Regeringsstelsel aanduidt. De heer Guernon de Ranville, die thans voor het eerst op het staatkundig tooneel verschijnt, wordt dan ook door de bladen als een man afgeschilderd, die dezelfde overdrevene beginselen als de heer de la Bourdonnaye is toegedaan, en slechts daarin van denzelfden verschilt, dat hij vrij wat jonger is. Deze beoordeeling schijnt echter alleen op eene redevoering te berusten, waarin de gewezen Prokureur Generaal zich ten sterkste tegen de vrijzinnige partij heeft verklaard, en onder andere gezegd zoude hebben, dat, indien de voorregten der kroon eenmaal door de voorstanders van regeringloosheid mogten worden verkort, het de pligt der ware koningsgezinden was, om eene tegenomwenteling te bewerken.

Bij gelegenheid van het aftreden van den heer de la Bourdonnaye, ontbreekt het weder niet aan schampere aanmerkingen op dien Minister. Sommigen verwijten hem, dat iemand, die gewoon was op de zuiverheid zijner gehechtheid aan den Koning te snoeven, uithoofde van eenen twist over persoonlijke voorrang, zijne hulp aan dien Vorst onttrokken heeft, en de Messenger des Chambres voegt hem, met zinspeling op zeker bevelschrift, toe, dat alleen een slagter thans nog eerbied voor het verstand van den heer de la Bourdonnaye kan hebben.

D U I T S C H L A N D .

FRANKFORT, den 13den november jl.

Volgens bijzondere brieven van de russische grenzen van 25 oktober, heerscht er in het departement der buitenlandsche aangelegenheden te Petersburg eene groote werkzaamheid; bijna dagelijks arbeid de graaf Nesselrode met de buitenlandse gezanten, en geeft dan van alles naauwkeurig bericht aan Z. M., want zowel de buitenlandsche als de binnenlandsche aangelegenheden des Rijks worden door den Keizer zelve met naauwgezetheid overwogen.

De genoemde brieven verzekeren, dat men vermoedt, dat de vriendschappelijke pogingen van de hoven van Engeland en Frankrijk, ten gunste van Turkije, niet slechts tot eene vermindering der oorlogs-contributie, maar ook tot eene wijziging in de hedongene militaire bezetting van het turksche grondgebied, niet vruchteloos zullen zijn. Ofschoon in het verdrag van Adrianopel de bezetting van Moldavie en Wallachije bedongen is, zoo zoude toch, gelijk men verzekert, hierin misschien wel eene verandering kunnen gemaakt en eene andere verzekering voor de betaling der contributie gegeven worden. Het zoude derhalve, bij de bekende matiging van het russische kabinet, niet onmogelijk zijn, dat de vorstendommen niet bezet werden, maar in stede van dien, eene versterkte plaats aan de Zwarte zee (men meent Trebizonde) aan de russische troepen ingeruimd werd, tot dat de porte hare schuld betaald had.

Eene dergelijke overeenkomst wordt, zoo zij tot stand mag komen, als voor de Porte bijzonder voordelig voorgedragen; maar ook voor Rusland zoude dezelve gezins te versmaden zijn, naar dien de ligging van Trebizonde, zoo wel ten aanzien der scheevaart op de Zwarte zee als uit een krijgskundig oogpunt beschouwd, zeer belangrijk is, en de vorstendommen zonder veel moeite bezet kunnen worden, ingeval de Porte aan hare verplichtingen niet mocht voldoen.

Men wil, dat ook het lot van Griekenland, het welk thans in de conferentien te Londen zal beslist worden, een voorwerp der beraadslagingen te Petersburg is, en men meent te mogen hopen, dat de grieksche Staat binnen kort zulke grenzen zal bekomen, als voor deszelfs veiligheid noodzakelijk en tot de ontwikkeling van deszelfs krachten bevorderlijk zijn; want Z. M. de Keizer en de geheele keizerlijke familie laten zich zeer aan de Grieken gelegen liggen, en van dien kant zal niets vernield worden, dat hun eene gelukkige toekomst kan verschaffen.

B R A Z I L I E .

Men heeft in Engeland berichten uit Rio-Janeiro tot den 1sten september ontvangen, waaruit blijkt, dat de Keizer kort te voren, geheel onverwacht en zonder vermeiding van eenige reden, de Wetgevende Kamers ontbonden had. Er werden destijds in de hoofdstad van Brazilië groote toebereidingen voor de ontvangst der jonge Keizerin gemaakt, welke aankomst, zoo als men zich vleide, binnen veertien dagen stond plaats te hebben. De Keizer had een besluit uitgevaardigd, waarbij, in overeenkomst met het verdrag, voor eenigen tijd tusschen hem en de Regering van Groot-Britannie gesloten, bepaald werd, dat de invoer van slaven in zijn Rijk, van den 1sten februari 1830 af, geheel zoude verboden zijn. Men weet, dat de Brazilianen gedurende de laatste jaren eenen zeer uitgebreiden handel in slaven hebben gesloten, zoodat, volgens, de oorspronkelijke opgaven der Regering, alleen in het jaar 1828, het verbazend aantal van 43,555 Negers in de haven van Rio-Janeiro is aangebragt geworden.

M E N G E L I N G E N .

I E T S O V E R D E N T A B A K .

Uit W. A. VANHOUSA's Lecture to the students of Cambridge University.

De groote natuurbeschrijver LINNAEUS heeft ons, behalve zijne beroemde kunstmatige klassificatie, ook nog eene natuurlijke soortverdeling der natuurprodukten aangegeven. In de natuurlijke verdeling heeft hij den Tabak onder de *Luridae* gerangschikt; hetwelk bleek, akelig, loodverwig, treurig en noodlottig beteekent. Tot dezelfde onheilspellende klasse behooren nog de dolle kervel, doodelijke nachtschaduw en een andere vergiftsoortige plant, die den ontzaggelijken naam van eene der helsche sinnen *Atropas*, voert. Laat ons eens der zelve, namelijk den Tabak, zijne eigenschappen en zijne uitwerkingen op de menschelijke gezondheid beschouwen. Het eerste uitwerksel van den tabak op de zulken, die den natuurlijke afschuw van denzelfden zijn te boven gekomen, en die niet slechts geleerd hebben hem te verdragen, maar zelfs hem te genieten, en die reeds de walgelijke gewoonte aangenomen hebben van hem te kauwen of te pruijen, is of eene verspilling of eene bederf-aansteeking van het speeksel. Het speeksel heeft veel overeenkomst met het maagsap; en deszelfs gewigtige invloed op spijsvertering kan begrepen worden, wanneer men op de woorden van den grooten BOERHAVE let. Wanneer wij het speeksel op eene kwistende wijze uitspuwen, verwerpen wij eens der hoofdoorzaken van eetlust en spijsvertering weg. De chyl, die zonder dit vocht bereid wordt, is ontaard, en het bloed wordt bij gebrek van hetzelfde besmettelijk ontstoken. Ik ben van gevoelen dat het tabakrooken hoogstnadeelig is voor tengeren en teeringzuchtigen menschen, dewijl het kunnen eethuist vernielt en hunne spijsvertering verzwakt. Toen allereerst deze vermaarde plant in Europa in gebruik was gekomen, werd zij als een onseilbaar

tegenmiddel voor den honger uitgevent, maar spoedig bleek het, dat deszelfs gebruik het aantal der hypochondrieke en teeringzuchtige lieden merklijk had vergroot. Ook de beroemde CULLEN zegt, dat het bestendig tabak-rooken of vooral het zoogenaamde *pruimen* den eetlust verderft, doordien deze gewoonte het menschelijk gestel van te veel speeksel berooft.

D E F A M I L I E B O N A P A R T E .

MARIA LAETITIA (moeder van NAPOLEON) brengt den winter te Rome en den zomer te Albano door; zij leeft zeer afgezonderd, en ontvangt schier niemand anders dan den Kardinaal Fesca. Deze laatste is menigmaal in zulke bekrompen geldsomstandigheden, dat hij genoodzaakt is van zijne fraaije schilderijen te verkoopen. — Ontrent den hertog van REICHTAD, Zoon van NAPOLEON, (geboren 20 maart 1811) bevat het genealogische zakboekje voor 1830 de volgende notitien: Toen het Wiener congres, in het jaar 1815, had besloten dat de Zoon van den onttroonden Keizer NAPOLEON nimmer beheerscher van eenig land worden zou, schonk hem zijn Grootvader, Keizer FRANS I. van Oostenrijk, als vergoeding eenig grond-eigendom. Hiertoe bestemde hij eenige allodiale goederen in de Boheemsche kreits Buzlau, die jaarlijks nagenoeg 400,000 guldens opbrengen, en verhiel dezelve tot een hertogdom dat, naar eene daaraan getrokken heerlijkheid Reichstad, den naam van Hertogdom Reichstad ontving en onder Bohemens oppergebied, het majoraat werd voor NAPOLEONS Zoon, die in 1828 den titel van Hertog van Reichstad, en den eersten rang na de prinsen van het Keizerlijk huis bewam. — Graaf SURVILLIERS (JOSEPH) is sedert 1814 landeigenaar in de Vereenigde Staten; zijne gemalin woont te Florence. — Graaf ST. LEU (LOUIS) resideert nu eens te Florence, dan weder te Rome, alwaar HORTENSE BEAUHARNAIS den winter slijt. — PRINS CANINO (LUCIEN), die door financiële spekulatiën zijn vermogen te gronde gerigt, zijn paleis verkocht heeft en in de omstreken van Ancona is gaan wonen. — PRINS DE MONTFORT (JEROME) houdt zich gedurende den zomer in datzelfde gedeelte van Italië op. — PRINS BORGHESE resideert te Bologna. — Wat de Gravin van LIPANO (Madame MURAT) betreft, deze wordt door politieke aangelegenheden nog altijd in Oostenrijk gehouden.

S C H E E P S B E R I G T E N .

S T R A A T - S U N D A .

Door geseild.

April 23—brik *Nijverheid*, L. Heijkoop, van Batavia den 21sten april, naar Rotterdam, passagiers: kapitein Mago en luitenant Groenhout. — schip *Adrianus en Jacobs*, J. Parlevliet, van dito den 21sten dito, naar dito, passagiers: de heeren Evers en Timmerman. — Fransch schip *St. Michel*, P. Duhanicillij, van Bordeaux den 2den december, naar Sinkapoer en Chochin-China, passagier: de heer Chaigneau.

April 24—Zr. Ms. roei-kanonner-boat No. 14, kadet fung. luitenant der 2de klasse Van der Deusen, van Batavia, kruisende in de Straat-Sunda.

B A T A V I A .

April 26—Eng. brik *Phoenix*, J. Pieterse, van Sinkapoer den 10den april, passagier: de heer W. Agnew.

April 27—schip *Oeij Sinjo*, Oeij Tioen, van Pekalongang den 23sten april, passagier: mevrouw de weduwe Kirchmeijer.

April 27—Zr. Ms. schooner *De Brak*, luitenant ter zee der 2de klasse A. A. van der Waal, koersstelde de om de noord. — schip *Frederik*, J. Brand, naar Antwerpen, passagiers: de heeren B. Pilekam, J. Cushman, F. van Opvelp, W. van den Bus uvel Schiffer en familie, mejufvrouw A. M. Stalact. — brik *Tagal*, J. Teraatis, naar Tagal.

S c h e p e n l i g g e n d e t e r r e e d e .

Zr. Ms. vorstigen *Anna Paulowna*, *Nehalennia*, *Pollux*; schepen Neerlands Koningin, *Anna Catharina*, *Auguste*, *Henriette Klasina*, *Nieuwe Cato*, *Grace*, *De Jonge Adriana*, *Oeij Sinjo*: stoom-boat van der Capellen; brikken *De Waager*, *Josephina*, *Dorothea*, *Passekan*, *Pekalongang*, *De Dankbaarheid*; schoeners *Pelente*, *Sottie*; bark *Nederlander*; galjas *Kim Hokhim*. — Bremer schip *Brunswick*. — Eng. schip *Marj Hope*: brikken *Indian*, *Phoenix*. — Amerik. brik *Talent*. — Ajijsche brik *Fancij*. — Chinesche jonken *Honekar*, *Hourien*, *Hatsoej*.

A D V E R T E N T I E N .

Uitbesteding voor de levering aan den postmeester alhier van:

- 11 stellen tuigen voor 4 paarden;
- 88 " halsters;
- 44 roskammen;
- 44 borstels, benodigd in de residentie Tagal.

Deze voorwerpen moeten vervaardigd en geleverd worden volgens de monstere bij den postmeester alhier dagelijks te zien, en wijders ten genoegen van dien ambtenaar, binnen den tijd van eene maand, gerekend van den dag, waarop de toewijzing geschiedt. De betaling zal plaats hebben voor de helft in zilveren munt.

Gadinghebbenden worden verzocht hunne inschrijving bijtellen, voor of op den 30sten dezer, aan den ondergeteekende in te zenden, en op dien dag, 'svoormiddags ten 10 ure, bij de uitbesteding tegenwoordig te zijn.

De Directeur van 's Lands Producten en Civiele Magazijnen,
J. C. REIJNST.

Batavia,
den 23sten april 1830.

— Benodigd c. c. 20,000 stuks goenij zakken: gading hebbenden adresseren of vervoegen zich met monster, op dingsdag den 27 april des voormiddags te 10 ure bij.

Den Directeur van 's Lands Producten en Civiele Magazijnen,
J. C. REIJNST.
Batavia,
den 23sten april 1830.

— President en Directeuren der Javasche Bank, maken bekend:

1°. Dat de commissie verkozen ter Algemeene Vergadering van Stemperegigden, op den 8sten dezer, in naamking van art. 70 van het octrooi heeft bepaald, om op iedere Bank-actie uitgegeven vóór het einde der maand maart 1829, van nummer 1 tot 2611 inclusief, over het eerste boekjaar uit te deelen / 1 : 89. Voorts na terughouding van / 10 per actie voor een fonds van reserve, op de aandelen genummerd van no. 1 tot 2695, en van 2794 tot 2796, over het tweede boekjaar suiver uit te deelen / 50 : 72.

2°. Dat een ieder voor den ontvangst dier uitdeelingen bij assignatie, ongemgeld, zal mogen trekken in den navolgenden vorm.

(Invulling van woonplaats en dagteekening.)

« f
« De Javasche Bank betale aan
« of order de som van voor het vbl. divi-
« dend over (het eerste of tweede) boekjaar op
« bewijzen van aandeel, staande ten naam van den on-
« dergeteekende.»

Zullende echter de naamteekening op deze assignatien, wanneer die personen betreffen welke van Batavia afwezig, door geene speciale lastgeving vertegenwoordigd zijn, moeten bewaarheid worden, door het hoogst plaatselijk gezag ter domicilie van den trekker.

Namens de directe voornoemd.

De Secretaris,
G. J. SMULDERS.

— President en Directeuren der Javasche Bank, maken bekend, volgens bepaling der algemeene vergadering van stemgerechtigde deelhouders, gehouden op den 8sten dezer, dat op inschrijvingen voor het bij art. 7 van het octrooi der Bank opengesteld kapitaal, voortaan zal worden aangeweerd twee ten honderd in het opgerigte fonds van reserve, en drie vierde ten honderd 's maands over den tijd in het loopende boekjaar verstreken.

Namens de directe voornoemd.

De Secretaris,
G. J. SMULDERS.

— De contribuabelen aan de Soerabajasche schutterij, werden bij deze opgeroepen om het door hen verschuldigde over het 2de kwartaal van 1830, ten huize van den ondergeteekende te komen voldoen, ook worden de zulk, welke in de voldoening van het eerste kwartaal 1830 nalatig zijn gebleven, tevens tot de voldoening voor ultimo mei aanstaanden, daarvan aangemaand ter vervolging van regterlijke vervolging.

Voorts zal met uitzondering van zon- en feestdagen de contributie rol voor een ieder der contribuabelen bij den ondergeteekende ter inzagen leggen.

Soerabaja, De 1ste luit. kwartiermeester,
den 19den april 1830. J. MEIJER.

VASTGESTELDE PRIJZEN.

	BATAVIA.		SAMARANG.		SOERABAJA.	
	guld.	cents.	guld.	cents.	guld.	cents.
Taanen broed de 14 oncen.	..	25	..	30	..	33
Varkens-vleesch het katje.	..	26	..	40	..	32
Ossen-vleesch het pond.	..	30	..	50	..	16

MARKTPRIJZEN.

	BATAVIA.		SAMARANG.		SOERABAJA.	
	guld.	cents.	guld.	cents.	guld.	cents.
Klapper-olie per takker of 33 bottels	7	75	13	20	12	..
Idem per bottel	..	30	..	40	5	..
Koffij per takker	6	..	7	26	16	..
Idem per bottel	..	29	..	22	5	..
Dempel-olie per piket	..	..	37	..	20	..
Rijst per koijang	115	..	204	..	102	..
Idem per gantang	..	50	..	40	..	..
Koffij per koijang	..	..	..	..	660	..
Brandhout de radem van 18 vooten op 6	15	50	23	..	10	..

EDICTALE CITATIEN.

— Alzoo de Raad van Justitie te Samarang, ingevolge 's raads notul, de dato 14 dezer, op het door den procureur Charles Philip du Cloux, als gemagtigden van het kollegie van weesmeesteren dezer stad, namens hetzelfde

in kwaliteit als desolate baedekamer, en als zoodanig administrerende de boedels van wijlen François Br uwerius van Nideck, gepensioneerd majoor der nationale infantarie; en Hendrik Geerstkam, gedane verzoeken tegens de niet gecompareerde pretendentes hebben verleend het tweede default, en geadmiteerd tot het doen eener derde citatie tegens den 26 mei eerstkomenden, ten einde de defaillerende pretendentes, als nog hunne vermeende actien te institueeren, en wijders te zien dienen van intendith, en procederen tot het judicium van preferentie en concurrentie, als dan te hooren verzoeken dat de niet gecompareerde pretendentes, zal worden opgelegd een eeuwig stilzwijgen.

Zoo is het, dat ik ondergeteekende deurwaarder en gezworen exploitour bij den raad van justitie te Samarang, bij deze voor de derde maal dagvaarde, alle en een iegelijk die als nog eenige actien of pretentie op, en de jegens de voornoemde boedels vermeenen mogten te hebben, om in persoon of wel door gemagtigden te compareren ter openbare rol van gemelden raad, op woensdag den 26 mei 1830, des morgens om half acht ure, ten einde aldaar het tweede default te purgeren hunne pretentien aangegeven te verifiseren, wijders te zien dienen van intendith, en daarna te hooren verzoeken dat de niet gecompareerde pretendentes zal worden opgelegd een eeuwig stilzwijgen, voorts te procederen tot het judicium van preferentie en concurrentie.

Aldus gedaan, gepubliceerd en geafficheerd, na voorgaanden kletsrag van de prijze van het raadhuys te Samarang, den 17 april 1830.

De dew. en gezw. expl. voornoemd,
A. PIJL.

— Alzoo President en Leden in den Raad van Justitie te Soerabaja, op het daartoe door den Fiskaal bij denzelven raad, Jacobus Cornelis Schmidt R. O., naar aanleiding van het reglement op de judicature, omtrent strand en zee vonden van den 26sten juni 1829, staatsblad no. 54. gedaan verzoek, hebben verleend het tweede default met de profiten van dien regter en autorisatie, tot het doen eener derde citatie bij edicte, tegen elk en een iegelijk die zoude willen komen tot reclame of beschutte van drie praauwen en eenige goederen, welke ingevolge verhalen van den regter commissaris Mr. N. M. Baron van Reede van Oudshoorn, behoorlijk geassisteerd, en andere geproduceerde stukken en bescheiden zijn bevonden te wezen.

Een ledige praauw bekend onder den naam van tam-bangan, welke in de maand october 1829, bij het fort Oranje in zee is gevonden.

Een praauw majang hebbende een mast, een ra, een stroozeil, een houten anker en drie riemen, welke in de maand december 1829, op de hoogte van Oedjoong Panka in zee is gevonden.

Een praauw majang hebbende een mast, en een ra, doch waarin nog is bevonden, een stroozeil, een houten anker en drie riemen, benevens eenig ander touwwerk, een atlas met 57 vaste zee kaarten, een losse zee kaart van den Indischen oceaen, een bundel papieren waarin een bijbel, een gebeden boek, drie brieven, een kwitantie en eenige losse boekbladeren, een houten tafel, een ledige kleeren kist, vier ledige wijn kisten, twee ledige jenever kelders, een ledige kleeren kast zonder beslag, een ledig patroon kistje, drie stoelen, vier sloep davids, twee dwarszalings, een watervat, een kranjang met aardappelen, drie paar schoenen, een oude defecte bulzak, drie chinesche pennen.

Zijnde deze laatstgenoemde praauw mede in de maand december 1829, op de hoogte van Oedjoong Panka in zee gevonden, en opgegeven te zijn dezelfde welke den 1sten dier maand door rovers is genomen geworden; terwijl alle de voornoemde praauwen en goederen aan de waerheid van de verhaalen en kaarten, ter griffie van den raad van justitie alhier in bewaring zijn gesteld.

Zoo is het, dat ik Dirk Swart, eerste deurwaarder en gezworen exploitour bij voornoemden raad, bij deze voor de derde maal dagvaard, elk en een iegelijk die zoude willen komen, tot reclame of beschutte van de hierboven omschreven praauwen en goederen, om op woensdag die zijn zal den 26sten mei 1830, des morgens te half acht ure, in persoon dan wel bij gemagtigden te compareren, ter openbare rolle van meergenoemden raad, op deszelfs gewone audientie zaal, ten einde het tweede default te purgeren, en als nog hun vermeende actie te institueeren, en te aanhooren zoodanigen eisch en conclusie, als door den voornoemden fiskaal R. O., ter rolle van den 24sten february 1830, tot toewijzing aan den lande van genoemde praauw en goederen is gedaan en genomen, daartegen te antwoorden en voorts te procederen als naar regten.

Aldus geafficheerd en gepubliceerd na voorgaanden klokslag van de puje van het raadhuys te Soerabaja, den 20 april 1830.

De 1ste deurw. en gezw. expl. bij den Raad van Justitie voornoemd.

D. SWART.

—Alzob het President en Leden van den Raad van Justitie te Batavia, bij appointment van den 2den maart 1830 behaagd heeft, op den rekeste van Mr. Jan Remees Modderman, advokaat en procureur te Batavia, namens de heeren Gerardus Carolus van Rijck en Klaas Heijnis, in kwaliteit als geassumeerde executeuren in den boedel van wijlen J. A. van Braam, te verleenen appointment van edictale citatie, waarbij worden opgeroepen alle en een iegelijk welke regt, actie, of aanspraak mogen pretenderen op de aan den boedel van wijlen den heere J. A. van Braam, ten gevolge besluit van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal in Rade, van den 19den july 1822 no. 20, van de commissie van liquidatie van den Nederlandsch Indischen Achterstand, ten behoeve van dien boedel door zijne weduwe en de executeuren ontvangene en bereids aan de crediteuren toegedeelde fondsen, ten geliquideerden bedrage van rijksdaalders papier 292,237 twee honderd twee en negentig duizend twee honderd zeven en dertig, waarvoor door den gewezen Directeur Generaal van financiën en domeinen P. T. Chassé, op den 10den juni 1811, ten behoeve van denzelfden J. A. van Braam, een certificaat is verleend bij conversie van eene eigene, en twee aan denzelfden door wijlen de heeren J. J. Vogelaar en J. Velthuysen, gecedeerde vorderingen om hunne regten te doen gelden, of te gedoogen dat aan de non-comparanten een eeuwig stilzwijgen dienaangaande worde opgelegd, ten fine van eindelijke decharge van de geassumeerde executeuren voornoemd, en ontslag van de gestelde cautie de restituen o.

Zoo is het, dat ik ondergeteekende eerste deurwaarder bij den raad van justitie te Batavia, bij deze edictaliter in voege voorschreven dagvaarding doende, tot eersten dag in regten beteekene den 1sten july 1830, ter rolle van gedachten raad, des ochtends ten half acht ure.

Actum Batavia, 15 april 1830.

SCHOUTEN.

—Ten gevolge notul door den Raad van Justitie te Batavia, den 15den april 1830, verleend tot het andermaal doen eener tweede citatie bij edict ad valvas, wordt door mij J. Schouten, eersten deurwaarder en gezwooten exploitent bij dien raad, ter instantie van Adriaes Johan Ruitenbaeh, assistent resident van Tjeringien, residentie Bantam, gehuwd aan vrouwe Johanna Koch, als nog voor de tweede maal opgeroepen, Johanna Koch opgemeld, om te compareren ter openbare rolle van gemelden raad, op donderdag den 27sten mei 1830 des morgens ten half acht ure, om het eerste default te purgeren, en als nog eisch te aanhooren, ter zake van hare malitieuze desertie, en voorts ten fine als bij de advertentie en edictale citatie van den 4den maart 1830 met wijderen is omschreven, tot welke te vinden in de jayasche courant van den 16den maart 1830 no. 31, wordt gerefereerd.

De deurwaarder voornoemd.

SCHOUTEN.

V E N D U - D E P A R T E M E N T .

Op saturday den 1sten meij 1830.

Voor een huis in de Koestraat, van diverse bijwege van executie achterhaalde goederen, wagens, paarden, huismebelen, hoofddoeken, juweelen en andere goederen meer.

V E R K O O P V A N G O E D E R E N .

Op maandag den 3den mei aanstaanden, zal door de Weeskamer alhier publieke verkooping worden gehouden, van differente werken van boeken als: Valentijn, oude en nieuwe Oost Indische geschiedenissen, benevens Fransche, Engelsche, Grieksche, Duitsche en Nederduitsche waarden boeken, alsmede andere verschillende werken enz toebehoorende aan den boedel van wijlen den Assistent Resident van Soerakarta Salomon Dede.

Namens de Weeskamer te Samarang.

Samarang,

De Secretaris,

den 17den april 1830.

A. HOUTKOPER.

—Op de vendutie van den 29 dezer, voor het pakhuis van M. Veit zal mede verkocht worden, een partij koper-geld, en circa 500 bossen partij,

—De verkoop van vastigheden geannonceerd in de Bataviasche courant van den 10 dezer, om bijzondere omstandigheden gestaakt, zullen voor rekening van den boedel van wijlen Said Oemar Bin Achmat Soelaj Bin Hajderoes, op de vendutie van den 29 dezer verkocht worden, alsmede het huis toebehoorende aan den boedel van wijlen Sech Atoei Bin Hoesien Maulat Daudila, mede geannonceerd in de courant van den 10 dezer.

—Te koop eene familie zeer goede slaven, adres ter Land Drukkerij.

—In den loop der aanstaande maand mei, zullen door den deurwaarder bij den landraad, ten overstaan eener commissie uit gemelden raad, publiek bij executie worden verkocht de ondervolgende vastigheden, voor rekening van Abdulla, en ten behoeve van Mr. P. C. Ardesch, qq. als:

Zeker stuk tuinland, bebouwd met twee kleine steenen huizen met pannen gedekt en een warong van bamboe, mede met pannen gedekt, staande en gelegen ruim een half uur gaans zuidwaarts buiten deze stad, een weinig boven den post Rijswijk, of in het westerveld het 5de deel van het blok M, no. 35, 36 en 37, (op Rijswijk) bij de verponding doorlopende onder no. 5578.

Batavia, De Deurwaarder voornoemd, den 28sten april 1830.

P. W. JACOBS.

—Te koop, 214 jatie balken bij 28sten april 1830.

W. FITS PAINE.

H U W E L D K E N .

Getrouwd,

D. A. BUIJN,

met

A. G. NICOLITZ.

den 23sten april.

G E B O O R T E N .

Bevallen van eene dochter de echgenoot van

J. N. GROENEWALD.

Tanabang, 26 april 1830.

S T E R F G E V A L L E N .

Heden overleed, tot diepe droefheid van mij en mijne kinderen, mijn dierbare echtgenoot Abraham Daniel Ferdinand Pahud, oud 63 jaren, in leven president der wees- en boedekamer alhier.

Samarang,

A. WALTHER.

9 april 1830.

weduwe Pahud.

—Overleden op den 17den april jl., ten huize van mevrouw van den Berg te Soerabaja, aan de gevolgen van binnen stuipen, het zoontje van Ch. G. Goldman, waarvan zijne echtgenoot A. L. Geselschap, op den 5den januarij van dit jaar is bevallen.

—Maria Theresia Bouvy, is niet meer! Deze dierbare die mij alles was, verliet gisteren om elf uren deze wereld en acht maanden al op dezelve heeft geleefd. Onze vereening van bijna drie jaren is als een droom van zalig genoegen vervlogen; haar gul, goed, opregt vrolijk hart, schonk mij alles wat ik zoude hebben kunnen wenschen.

Ik verlies in mijne onvergeetbare, eene deugdzame en beste der vrouwen, en mijne twee kinderen, die het groot gemis nog niet kunnen beseffen, eene zorgende en liefderijke moeder.

Ik hoop, en vertrouw, dat zij is bij den Alwetende, wien ik afbid, dat hare sehim mij moge verzellen ter vertroosting.

W. VAN DER B. SCHEFFER.

Batavia, den 21sten april 1830.

—Op heden overleed tot mijne bittere droefheid, mijn hartelijk geliefde zoon Hendrius Reginald, in den jeugdigen leeftijd van tien jaren en zeven maanden.

Batavia,

M. A. VAN DER LAAN DROOP.

17 april 1830.

wed. G. Ten Cate.

N A G E L A T E N B O E D E L S .

—Degenen welke iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan de nalatenschappen van wijlen de Arabieren Sech Abdulla en Sech Oembarak Moesa, en de Boegeenes Oewak Alieja, gelieven binnen zes weken, aangifte of betalingen te doen, bij

De agenten der Soerabajasche wees-

en boedekamer te Samarang.

Sumanap,

L. A. LISNET.

6 april 1830.

J. F. BRODHAAG.

—Alle degenen welke iets te vorderen hebben of wel verschuldigd zijn, in den boedel van wijlen den heer A. D. F. Pahud, in leven president der wees- en boedekamer te Samarang, gelieven daarvan aangifte of betaling te doen, binnen drie maanden aan

De testamentaire executrice.

Batavia,

A. WALTHER.

den 21sten april 1830.

wed. Pahud.

V E R T R E K K E N D E P E R S O N E N .

De 2de luitenant kwartiermeester P. W. Heerman vertrekt met verlof naar Nederland.

—De kapitein Van Aglwa Rengers vertrekt naar Nederland.

—A. M. Bousquet vertrekt met verlof naar Nederland, deszelfs gemagtigde is de heer Mr. J. Bousquet.